Estetica în roșu a unui artist fără nume

On Septembrie 18, 2019

Adevărata capodoperă a artei este rezultatul a ceea ce creezi printr-un profund raport de asemănare între ceea ce simți și ceea ce exprimi de la înălțimea unei priviri diferențiate, prezente în natură.

Viața mea se integrează în lumea trandafirilor aleși cu multă grijă, cu iubire, spre a fi imortalizați, ca niște personaje enigmatice, pe pânza fină, plină de culori îndrăznețe, destinată ideilor de unire cu entitatea numită generic "Art Gallery". La rândul ei, viața trandafirilor se aseamănă cu cea a oamenilor predestinați spre fapte mărețe, *scopritori di regni sconosciuti* , întemeietori de noi curente de avangardă, precum constructivismul și suprarealismul. Îi iubesc, îi cinstesc. Îi admir îndelung, neobosit, inepuizabil, în liniștea tăcută cu care aplic culoarea pensulei pe pânza de 80 x 120 cm, constituindu-se ca o dovadă de execuție a operei de mare amploare, numită sugestiv: „Estetica".

Numele meu nu spune mare lucru, este mai puțin important, mai puțin precis decât este aplicarea culorii roșu-aprins pe suportul de pictură, ca un vis frumos și încântător care nu e cu totul al meu, fiindcă aparține de revelația unei ființe care poate fi înțeleasă numai prin imaginație și inspirație. Cât de triumfală este proiecția pe pânză a trandafirului, plin de sensibilitate și farmec, *il testimone rappresentativo di un universo intimo* , când încerci după o lungă și umilă ucenicie în domeniul fascinant al descifrării simbolisticii să redai calmul unei naturi mărețe, plină de frumusețe și mister.

Chiar și aceste cuvinte, alese și împărtășite cu mult aplomb, cu multă duioșie, par că stau în vârful pensulei atunci când pictez *in ambienti naturali* un peisaj al emoțiilor și trăirilor omenești exprimate într-un limbaj plastic, fără să încerc o amară deziluzie ca în cazul unui rătăcitor într-o lume ruinată. Mai curând, în virtutea unei tematici impuse, aplicând culoarea ca o mângâiere de zefir, apăsând delicat vârful pensulei, obțin mărturisirea de care amintește trandafirul: *„Per parlare di un argomento senza dubitare, devi avere nella tua anima la fede della passione."*

Leadership: Dai dovadă de afecțiune în perceperea unui Ego autentic sub forma unei imagini duble, în descrierea din centrul viziunii pe care o oferi prezentului din perspectiva esteticii unui sentiment de fraternitate cu natura?

Voința mea de a dezvolta o nouă artă, suprema potențare a unui proces evolutiv înfăptuit în jurul unei specii aparte de trandafiri care își caută parcă cuprinsul în culorile unei lumi în roșu-galben, poate coincide cu produsul unui scris îngrijit, complex sub aparența transparenței, nuanțat prin exemplul trăirii unui vis incredibil. Numai atunci când tot ceea ce creezi își găsește corespondent în aparenta fragilitate a unei prezențe pure, mereu tăcută, dar expresivă, ți se poate împlini cel mai frumos vis: acela de a da suflet unui personaj de factură estetică.

E de ajuns să mă gândesc la romanul „Exuvii" al scriitoarei Simona Popescu, pentru a mă autointroduce în atmosfera unui experiment estetic desăvârșit, având în prim plan limbajul inteligenței naturii, conform căruia culoarea unei plante exotice vorbește despre anumite sentimente. Simona îl citează pe scriitorul chinez Su Dongpo:

„Ca să poți picta un bambus, trebuie ca el să fi crescut în tine. Numai atunci, luând pensula și concentrându-ți privirea, viziunea îți răsare dinaintea ochilor. Viziunea trebuie surprinsă îndată cu penelul, fiindcă poate dispărea tot atât de repede cum piere iepurele când se apropie vânătorul."

Pentru obținerea unei culori vibrante și naturale care să exprime retrospectiva unei lumi dinamice, trebuie mărită intensitatea trăirilor adunate într-o singură compoziție. Privesc atent la însemnările din caietul meu roșu, jurnal al unui deja-vu nelimitat care devine un fel de arhetip emoțional-estetic pe măsura perspectivelor de apropiere ori de adâncime ale fenomenului literar.

Scrisul bazat pe figuri simbolice, realizat prin urmărirea similitudinii dintre „întreg și parte", se deschide numai în fața spiritelor superioare care știu să exprime (până la cel mai mic detaliu) sensibilitatea și eleganța văzută din prisma unui univers magic, al alterității din memoria artistului.

În acest context plin de curent reformator mă întreb ce ar face un psiholog cu referințele unor situații emoționale puternice la construirea unui Ego marcat de un trend definitoriu, în demersurile unei estetici științifice experimentale, bazată pe fiziologie și sociologie?

Leadership: Îți poți concepe ființa în sensul durabilității, astfel încât să capete puterea de expresie a unei capodopere plastice ale cărei trăsături fac vizibilă viața misterioasă a sufletului?

Adevărata esență vitală a trandafirului se regăsește în încălecările accesibilului și inaccesibilului, în toate înghesuirile imaginilor surprinse în timpul reflecțiilor asupra unui nou cadru de gen artistic, care trimit la descompuneri nefirești ale planului meu de existență, *posto sull'altare della realizzazione della volontà di Dio* . Este punctul de interferență magică prin care cel ce trăiește pentru un altfel de spațiu al artei se apropie de o înțelegere mai profundă a vieții.

După cum se poate observa, sunt creatorul unei arte asociate percepției profunzimii elementelor vizuale, caracterizată prin durata ce o implică anumite evenimente care dispar la fel de subtil cum apar. Viziunile se pierd într-o lungă și umilă ucenicie în stăpânirea umbrelor și luminilor, a artei de a construi logic o pictură după legile specifice ale nobleței și sincerității unui mesaj care traversează visul unei teorii finale, *in grado di spiegare tutto* : „Nimic nu e prea colorat în ansamblu".

Peisajul în care trăiesc, potrivit determinanților unei ondulări spațio-temporale se poate recepționa conform calității stilistice ale unei imagini artistice vizuale, *con un valor único* , căci totul depinde de iluminare, stabilizare și de interpretare a unei reprezentări în oglindă, împreună cu informații despre modul de capturare al unei game largi de subiecte. Acest peisaj se developează prin ochii unui trandafir sălbatic, străduindu-mă să-l percep ca pe o ființă completă, doar ca să extrag modelul estetic de referință, atributul Creatorului însuși, *la forza trainante dell'evoluzione* , cauza determinantă a unei chestiuni de prezență continuă: "existența multiplă, trăitul prin reflexie."

De aici începe arta, nu din noblețea și trăinicia lucrurilor omenești, nu din surprinderea unor obiecte în atât de multe posibilități, dimensiuni, genuri, curente artistice, ci dintr-un soi de recunoaștere a specificului unei stări de sensibilitate și armonie prin asociere cu recunoașterea informațiilor vizuale constitutive ale limbajului scris, puternic și sugestiv.

O capodoperă plastică este rezultatul unui cumul de sentimente copleșitoare, descrise prin cuvinte de mare prețuire, pe care niciodată nu le regreți că le-ai imortalizat într-o formulare pretențioasă.

La început am fost un privitor, apoi mi-am însușit scurta descriere a unui trandafir. Am ajuns la sentiment, s-a stârnit dorința, apoi s-a născut creația - urmată de un mesaj înduioșător, nu neapărat puternic. Şi, în sfârșit, *assolutamente senza precedenti* , mi-am asumat trăirea

poveștii adevărate a unei capodopere. Dincolo de trăirile de moment ale artistului, tot mai profunde, mai calde și mai intense, din care se presimte elixirul tinereții fără bătrânețe, stă acea limpezime a simțurilor singure, ceva care purifică și ne poartă spre seninătate.

Numele meu nu este foarte important. Poate că voi fi uitat la fel de repede cum își scutură trandafirii petalele la sfârșit de toamnă, fără ca ale mele cuvinte să ajungă, prin rațiune, la inima iubitorilor de artă. Niciodată nu poți fi sigur că ceea ce realizezi instinctiv, cu hărnicie, fără de seamăn, se imortalizează într-un mod cu totul fermecător într-un tablou transcendent.

Dar, poate că totuși cineva își va aduce aminte de mine, chiar și întâmplător, asemenea unei priviri aruncate în urmă, care inspiră mersul înainte, pentru că însăși imaginea trandafirului, uscat și pământiu, de care uneori ne lovim într-un peisaj mohorât de toamnă, ne direcționează spre partea sensibilă și cuvântătoare a sufletului care nu-și pierde niciodată slava ascunsă în el.

Sunt una cu Ego-ul meu, o parte din personalitatea trandafirului. O nouă încercare mă așteaptă dincolo de frumusețea naturii, *una meticolosa padronanza di un capolavoro,* o taină care își așteaptă dezlegarea pe măsura emoției care nu se vinde pe lucruri trecătoare: să văd profund nuanța de roșu a legendei vii, prelungirea personalității mele din starea de poveste, cu ochii pe care moartea nu-i închide niciodată...

Talentul unui artist rezidă în faptul că poate reprezenta forța de schimbare către o perspectivă de mare profunzime a sensului de „iubire ca simbioză între om și natură", atunci când ceea ce scoate în evidență devine o revelare a lumii spirituale.

Estetica în roșu a unui artist fără nume aduce în prim plan, pe măsura emoției și simțirii, acea legătură intimă între natură și lumea imaginară a artei care, meritând o cunoaștere aprofundată, *una interpretación personalizada* , este capabilă să depășească statutul a ceea ce înseamnă „trecător" printr-o nouă percepție asupra reprezentativității și unicității unei prezențe misterioase: „Uite-mă, fără să fiu".

Source: https://neculaifantanaru.com/estetica-in-rosu-a-unui-artist-fara-nume.html